

Arrest

nr.170 369 van 22 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat VAN DOREN *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren op 13 mei 1991 in Bagdad. U bezit de Iraakse nationaliteit, bent soennitisch moslim van religie en Arabier van etnie. U heeft drie broers en een zus. Uw broer Abdallah (S.M.a.-J.) (o.v.: X – CGVS: 15/16805) kwam samen met u naar België.

Op 25 oktober 2014 werd bij jullie huis in Khadra een dreigbrief bezorgd. Daarin werden jullie als soennieten aangemaand de wijk te verlaten. Jullie vermoedden dat iemand er op uit was om goedkoop jullie huis te kunnen kopen – wat mogelijk zou zijn indien jullie inderhaast zouden moeten verhuizen – wat maakte dat jullie deze bedreiging niet heel serieus namen. Op 31 oktober 2014 werd uw broer Mehdi echter vermoord in de Madif-winkelstraat in Ameriyya.

Jullie ontvingen het lichaam van uw broer in het ziekenhuis en begroeven hem onmiddellijk. Vervolgens hielden jullie gedurende enkele dagen een rouwceremonie, maar hierna verhuisde de hele familie naar

het huis van Abu (M.), een vriend van uw vader, in de Dora-wijk. Hier doken jullie onder. Op 20 november 2014 kwam echter ook daar een dreigbrief aan, eveneens gericht tegen soennieten. U en uw broer Abdallah vonden deze brief 's morgens en jullie gingen dadelijk met de brief klacht indienen bij de politie. Bij de aangifte geraakten jullie per ongeluk de woonstkaart en de rantsoenkaart van de familie kwijt. Na deze tweede dreigbrief ging de hele familie onderduiken bij uw zus in de Furat-wijk. Vervolgens werd besloten dat u en uw broer Abdallah het land moesten verlaten. Op 25 november 2014 reisden jullie beiden naar Turkije waar jullie zo'n half jaar bleven. Op 20 juni 2015 zetten jullie de reis verder en trokken jullie naar Griekenland. De smokkelaar die jullie uit Turkije zou smokkelen verzamelde van iedereen de paspoorten en jullie gaven jullie paspoorten aan hem af. Op 8 juli 2015 kwamen jullie in België aan en de volgende dag dienden jullie beiden een asielaanvraag in.

Sinds jullie vertrek deden zich geen incidenten meer voor.

Ter ondersteuning van jullie relaas legden jullie de volgende documenten voor: jullie beider identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen, de studentenkaart van uw broer Abdallah, een reeks politiedocumenten en gerechtsdocumenten aangaande de tweede dreigbrief, de overlijdensakte van uw broer Mehdi en de tweede dreigbrief.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève niet aannemelijk heeft gemaakt en wel omwille van volgende redenen:

Vooreerst is de link die jullie beiden in het kader van jullie relaas leggen (zie gehoorverslag CGVS Abdulrahman (S.M.a.-J.) dd. 23/09/2015 (AR), p. 17 en zie gehoorverslag CGVS Abdallah (S.M.a.-J.) dd. 23/09/2015 (AB), p. 14-15) tussen de drie incidenten namelijk de eerste dreigbrief, de moord op Mehdi en de tweede dreigbrief, niet evident. De identiteit van de moordenaars is immers niet geweten (zie CGVS AR, p. 16 en zie CGVS AB, p. 13-14) zodat de daders niet persoonlijk kunnen gelinkt worden aan de dreigbrieven. Verder is het duidelijk dat de persoon die jullie belde om jullie over de dood van Mehdi in te lichten niet naar de eerdere bedreiging verwees, want jullie weten niet of hij een van de daders was of gewoon een omstaander (zie CGVS AR, p. 15-16). Had hij dat wel gedaan zouden jullie immers meteen weten dat hij medeplichtig is. Als men afgaat op uw verklaringen valt dus niet zonder meer uit te sluiten dat de moord op Mehdi een andere reden heeft: een roofoverval, een persoonlijke afrekening, een vete, etc. Ten slotte dient er nog op gewezen te worden dat alle drie incidenten op andere plaatsen in Bagdad gebeurden: de eerste dreigbrief kwam in al-Khadra (zie CGVS AR, p. 3, 15 en zie CGVS AB, p. 2-3), uw broer Mehdi werd vermoord in Ameriyya (zie CGVS AR, p. 14 en zie CGVS AB, p. 13) en de tweede dreigbrief kwam in Dora (zie CGVS AR, p. 4, 14 en zie CGVS AB, p. 3). Dit suggereert dat het hier om drie aparte incidenten gaat. Jullie leggen echter wel een link omdat enerzijds Mehdi kort na de eerste dreigbrief werd vermoord (zie CGVS AR, p. 17) en anderzijds omdat in de tweede dreigbrief met moord gedreigd werd, wat overeenkomt met wat Mehdi overkwam (zie CGVS AB, p. 15), maar een dergelijke verwoording lijkt in het algemeen eigen aan zo'n dreigbrief. Beide redenen zijn niet doorslaggevend om de link aan te tonen. Het feit dat zich sinds jullie vertrek geen nieuwe incidenten voordeden doet eveneens vermoeden dat hier geen sprake is van een gerichte en permanente bedreiging.

Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus dient een aannemelijke link te bestaan tussen de vervolgingsfeiten, in dit geval de moord op uw broer Mehdi, en een van de vervolgingsgronden vermeld in de vluchtelingenconventie van Genève. In dit geval zou het dus gaan om vervolging omwille van uw religieuze overtuiging, namelijk soennitische islam. Echter, zoals in een bovenstaande paragraaf werd uiteengezet, is het verband tussen deze door u beweerde incidenten niet duidelijk.

Wanneer men daarenboven dieper ingaat op de door u verhaalde incidenten blijkt dat deze niet kunnen overtuigen en wel om de volgende redenen:

Ten eerste is jullie reactie op zowel de eerste als de tweede dreigbrief bevreemdend. Wat de dreigbrief van 25 oktober betreft springt in het oog dat jullie die niet ernstig namen (zie CGVS AR, p. 10 en zie CGVS AB, p. 8) in die mate dat u niet weet wat er met deze brief is gebeurd (zie CGVS AR, p. 10). Jullie verklaren dit door te stellen dat iemand misschien probeerde jullie te doen verhuizen om jullie huis goedkoop te kunnen overnemen (zie CGVS AB, p. 11). Anderzijds vermeldden jullie beiden dat drie christelijke families uit jullie buurt zich gedwongen zagen te vertrekken na dergelijke bedreigingen (zie CGVS AR, p. 15 en zie CGVS AB, p. 11, 17). Dan lijkt het weinig aannemelijk dat uw familie die brief dermate zou banaliseren.

De tweede brief werd door u en uw broer gevonden toen jullie 's morgens vroeg buiten kwamen om naar de les te gaan (zie CGVS AR, p. 14, 16 en zie CGVS AB, p. 16).

Hierbij is het opmerkelijk dat jullie, na het vinden van de brief, niet opnieuw naar binnen gingen, maar rechtstreeks met de brief naar de politie trokken. Jullie informeerden de rest van de familie pas toen jullie terugkwamen (zie CGVS AB, p. 16). Uw broer verklaarde dit door te zeggen dat iedereen nog sliep

en dat jullie daar maar gasten waren (zie CGVS AB, p. 16). Jullie wilden dus niet iedereen wakker maken. Wanneer men echter in gedachten houdt dat jullie van mening waren dat de moord op Mehdi volgde op een soortgelijke dreigbrief, is het heel weinig aannemelijk dat jullie de rest van de familie in het ongewisse zouden laten tot na jullie terugkeer van de politie. Enerzijds omdat het vinden van een tweede dreigbrief een heel dramatische gebeurtenis is die jullie logischerwijs kwijt willen aan toch tenminste uw vader. Al was het maar om te bespreken hoe jullie op de brief zouden reageren: ga je naar de politie? Ga je niet naar de politie? Anderzijds omdat uw familieleden, volgens de lijn van uw relaas, in levensgevaar verkeerden. Dan is het belangrijk hen te waarschuwen van de tweede dreigbrief zodat zij niet in jullie afwezigheid naar buiten zouden gaan of inkopen zouden gaan doen, zonder te weten dat ze een groot risico lopen.

Ten tweede staan de voorgelegde documenten aangaande de aanklacht die jullie indienden na het ontvangen van de tweede dreigbrief in groot contrast met de quasi totale afwezigheid van documenten over de moord op uw broer Mehdi. Van hem leggen jullie immers enkel een overlijdenscertificaat voor maar geen enkel document aangaande een aanklacht of onderzoek (zie CGVS AR, p. 16 en zie CGVS AB, p. 16). Nochtans is de moord een veel zwaarwichtiger feit dan de dreigbrief en zou men dus verwachten dat zowel jullie als de politie minstens evenveel en eerder veel meer tijd en moeite daarin zouden steken. Het tegendeel blijkt uit het gebrek aan documenten. Gevraagd naar deze documenten kan u slechts zeggen dat jullie geen bijkomende documenten bij hebben en dat u niet denkt dat dergelijke documenten bestaan. Over de afwezigheid van documenten zegt uw broer dat dit komt omdat jullie oom, die de moord bij de politie ging melden, enkel aangifte hiervan deed maar geen klacht tegen een bepaald persoon indiende (zie CGVS AB, p. 16) en omdat iemand van de familie naar de politie moest gaan om kopies te vragen, iets wat jullie toen niet deden (zie CGVS AB, p. 16). Hier nogmaals mee geconfronteerd zegt uw broer dat jullie melding deden van de moord, maar dat de politie niets deed (zie CGVS AB, p. 16). Geen van allen zijn dit echter aannemelijke verklaringen voor de ontbrekende documenten. Ook al diende jullie oom geen specifieke klacht in, wat op zich al bevreemdend is, dan nog is het niet geloofwaardig dat de melding van een moord geen weerslag in documenten zou hebben die door jullie zouden kunnen worden voorgelegd. Dat jullie niet de moeite zouden hebben genomen om achteraf kopies van de documenten te gaan vragen is evenmin aannemelijk wanneer men in gedachten houdt dat uw moeder dat voor de klacht na de tweede bedreiging wel deed (zie CGVS AR, p. 18). Dit noemde u zelfs gebruikelijk. Dat de politie in het onderzoek niets of weinig deed is evenzeer geen verklaring. Er moeten toch tenminste een proces-verbaal, een verslag van de verklaring van uw oom en soortgelijke documenten bestaan. Voor de tweede dreigbrief hebben jullie immers wel zo'n documenten zodat men mag stellen dat die voor de moord op uw broer zeker en vast moeten bestaan. De onverklaarde afwezigheid van deze documenten over het meest cruciale en dramatische element in uw relaas roept twijfels op bij de waarachtigheid van de moord.

Ten derde moet jullie verregaande onwetendheid worden besproken over de moord en wat er op volgde. Zo is het bevreemdend dat u tweemaal gevraagd werd wat er nog gebeurde en wat jullie deden nadat jullie van de moord op de hoogte werden gebracht, maar dat u daar hoegenaamd niet doorleefd over kon vertellen. De ene keer antwoordde u dat jullie vervolgens niets meer hoorden en de tweede keer voegde u toe dat jullie geschokt waren en dat uw moeder ziek werd (zie CGVS AR, p. 15). Pas wanneer de protection officer zelf het onderwerp van het lichaam van uw broer aanhaalde, vermeldde u dat jullie zijn lichaam de volgende dag in het ziekenhuis ontvingen (zie CGVS AR, p. 15). Het komt uitermate vreemd over dat u hier niet dieper op kan ingaan. Wanneer een onbekende jullie verwittigt dat uw broer vermoord werd zijn er immers zovele zaken die moeten gebeuren van verzekeren dat het lichaam wordt geborgen en de politie verwittigen tot de begrafenis organiseren. Indien dit uw familie werkelijk zou zijn overkomen, kan men verwachten dat u meer over die zaken zou kunnen vertellen.

Aansluitend zijn er een hele reeks elementen aangaande de moord waar jullie opvallend weinig over weten. Zo weet u niet of de man die jullie belde over de moord een van de moordenaars was of een omstaander die wilde helpen (zie CGVS AR, p. 16). Nochtans kon dit eenvoudig aan de telefoon gevraagd worden en lijkt het zelfs elementair om dit te vragen. Ook is geen van jullie beiden zeker over wat er op de dag van de moord met het lichaam van jullie broer gebeurde (zie CGVS AR, p. 15 en zie CGVS AB, p. 14). Nochtans moet men dit jullie in het ziekenhuis hebben kunnen vertellen en kan men verwachten dat dit in de aanloop naar de rouwceremonie of eender wanneer nadien wel een keer ter sprake kwam. Uw broer kon wel vertellen dat jullie oom naar de politie ging om de moord te melden, maar vervolgens weet uw broer niet of de politie al van de moord op de hoogte was toen jullie oom bij hen kwam (zie CGVS AB, p. 14). Dit lijkt geen onbelangrijk gegeven in de moordzaak rond uw broer. Zelf weet u dan weer niet of er getuigen van de moord waren (zie CGVS AR, p. 16).

Indien de familie enige navraag bij de politie over de moord had gedaan moet dit nochtans onmiddellijk duidelijk zijn geweest.

Jullie onwetendheid over al deze zaken toont aan dat jullie nagenoeg niets deden om iets te weten te komen over de omstandigheden van de dood van Mehdi: jullie informeerden niet bij de politie, noch bij het ziekenhuis en jullie deden geen moeite om documenten te bekomen. Dit is heel onwaarschijnlijk gedrag voor de familie van een vermoord persoon. Dit wordt nog extra in de verf gezet doordat jullie burens beter op de hoogte schijnen te zijn geweest over de moord dan jullie zelf. Zo waren het burens van wie uw broer hoorde dat Mehdi werd vermoord door een groep mensen en niet door een persoon. Het waren eveneens burens die hem vertelden dat Mehdi op die plaats werd vermoord, dus dat zijn lichaam niet daar was gebracht nadat hij elders was vermoord (zie CGVS AB, p. 15).

De hierboven uitgewerkte bevindingen leiden tot de conclusie dat jullie verklaringen aangaande de moord op Mehdi niet kunnen overtuigen. Dit is het belangrijkste element in jullie relaas. De onaannemelijkheid hiervan ondergraaft dan ook verregaand de geloofwaardigheid van de rest van uw relaas.

Een volgend problematisch element in jullie relaas is dat jullie beiden Irak verlieten, terwijl uw familieleden en blijkbaar ook Abu (M.) en zijn familie bleven. Hierbij is het belangrijk te vermelden dat jullie beiden nooit specifiek werden gevisieerd. De tweede dreigbrief is immers aan soennieten in het algemeen gericht (zie CGVS AR, p. 10) en blijkbaar stond in de eerste dreigbrief iets soortgelijks (zie CGVS AR, p. 14). Expliciet gevraagd naar een specifieke dreiging voor jullie, zegt uw broer trouwens dat jullie bedreigd worden omdat jullie soennieten zijn (zie CGVS AB, p. 17), wat heel algemeen is.

Van jullie ouders zei Abdallah dat zij bleven omdat ze te oud waren en van jullie broer Muhammad dat hij bleef omdat vertrekken financieel moeilijk was en omdat zijn vrouw zwanger was (zie CGVS AB, p. 18). Toch blijf het significant dat zij nog steeds daar zijn. Volgens jullie verklaringen loopt in elk geval Muhammad immers gevaar (zie CGVS AR, p. 6, 17-18 en zie CGVS AB, p. 4). Men kan dan stellen dat zij wel een manier zouden gevonden hebben om het land te verlaten indien zij werkelijk een reëel risico zagen. Bovendien mag men niet vergeten dat de problemen begonnen in oktober 2014 (zie CGVS AR, p. 14 en zie CGVS AB, p. 12), intussen meer dan een jaar geleden, zodat er voldoende tijd was om een reis te regelen indien zij dat nodig hadden geacht. Dat zij dat niet deden ondergraaft de ernst en de aannemelijkheid van uw relaas.

Evenzeer vreemd is dat Abu (M.) en zijn familie blijkbaar bleven. U stelt immers dat zij na de dreigbrief niets deden (zie CGVS AR, p. 17) en uw broer is in elk geval niet op de hoogte van een eventueel vertrek. Wel moedigde Abu (M.) jullie aan te vertrekken (zie CGVS AB, p. 16-17). Dit is allemaal niet logisch. Er is immers geen enkele reden om te denken dat die dreigbrief, die nota bene bij het huis van Abu (M.) werd gelegd en verder niemand met naam noemt, specifiek voor jullie familie zou zijn bedoeld en niet voor Abu (M.). Aangezien hij een goede vriend is van uw vader (zie CGVS AR, p. 5) en aangezien hij, doordat jullie bij hem onderdoken, met jullie zaak verbonden is, kan men van jullie verwachten op te vangen indien Abu (M.) problemen zou hebben of zich gedwongen zou zien te vertrekken.

Omwille van het geheel van bovenstaande bevindingen moet worden geconcludeerd dat aan de door u gerelateerde vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht.

Een bijkomend probleem voor jullie beider geloofwaardigheid is het ontbreken van enkele belangrijke documenten. Zo kunnen jullie geen woonkaart en rantsoenkaart voorleggen, nochtans belangrijke documenten voor Irakezen. Jullie beweren dat jullie die waarschijnlijk in het politiebureau vergaten toen jullie aangifte gingen gaan doen van de tweede dreigbrief (zie CGVS AR, p. 18 en zie CGVS AB, p. 10). Het is echter onwaarschijnlijk dat jullie deze belangrijke documenten zo eenvoudigweg zouden vergeten.

Verder leggen jullie ook geen paspoorten voor. U stelt dat de smokkelaar jullie herhaaldelijk vroeg de paspoorten af te geven, zodat u het uwe uiteindelijk afgaf. U weet echter niet waarom de smokkelaar die paspoorten wilde hebben en blijkbaar werd geen dwang gebruikt. Uw broer verhaalt dat de smokkelaar de paspoorten verzamelde omdat de Turkse politie jullie zou terugsturen naar Irak als ze jullie zouden fouilleren. Hij gaf ze af omdat hij bang was van de smokkelaars. Ook hier werd blijkbaar geen dwang gebruikt. Het is weinig aannemelijk dat jullie deze cruciale documenten zouden afgeven zonder daar echt een dwingende reden toe te hebben gehad. Vrees voor de Turkse politie kan bezwaarlijk als reden dienen aangezien jullie reeds een half jaar in Turkije hadden verbleven met jullie paspoorten voor jullie reis naar Griekenland (zie CGVS AR, p. 13 en zie CGVS AB, p. 9).

Het is onmogelijk vast te stellen wat jullie eventueel zouden verbergen door deze documenten achter te houden. Men kan slechts constateren dat ze ontbreken en wel zonder aannemelijke reden.

Uit bovenstaande observaties blijkt dat u de door u aangehaalde asielmotieven niet aannemelijk hebt gemaakt en wordt u de vluchtelingenstatus geweigerd.

De documenten die u voorlegde kunnen deze appreciatie niet in positieve zin omkeren.

De identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen tonen immers jullie identiteit en nationaliteit aan, zaken die het CGVS in deze huidige beslissing op zich niet in twijfel trekt. De studentenkaart van uw broer ondersteunt diens studies, wat evenmin in twijfel wordt getrokken. De politiedocumenten en

gerechtsdocumenten, het overlijdenscertificaat en de dreigbrief hebben slechts bewijswaarde in zoverre zij kaderen in een aannemelijk en doorleefd asielrelaas, wat hier niet het geval is. Bovendien zijn de meeste van deze documenten handgeschreven op blanco papier. Deze kunnen in feite door eender wie geschreven zijn. Het enige dat hun authenticiteit suggereert zijn de stempels die er op staan, maar dat ene element kan niet opwegen tegen het geheel van bovenstaande problematische elementen zodat geconcludeerd moet worden dat het hier naar alle waarschijnlijkheid niet om authentieke documenten gaat. Hieraan dient te worden toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, blijkt dat Iraakse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in Irak. Iraakse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas en de identiteit van een Iraakse asielzoeker.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt.

Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen

van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In hoofde van uw broer, die zich op dezelfde motieven baseert, werd door het CGVS eveneens overgegaan tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de status van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van "de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet'), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie'), de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Verzoeker wijst erop dat hij een soennitische man is, afkomstig van Bagdad. Hij stelt dat uit de informatie die verweerder hanteert en uit de informatie bij het verzoekschrift blijkt dat de soennitische minderheid in Bagdad wordt gevisieerd en dat de leden ervan een gegronde vrees voor vervolging koesteren. Bijgevolg heeft verzoeker ook zulke vrees.

De bestreden beslissing geeft zelf aan dat soennieten in Bagdad een groter risico lopen om slachtoffer te worden van geweld vanwege sjitische milities. Verzoeker citeert voorts uit de informatie zoals

opgenomen in het administratief dossier en zoals gehanteerd door verweerder. UNHCR wees in 2012 en 2014 eveneens op het geweld tegen soennieten waar zij de minderheid uitmaken. Ook de UN Security Council gaf op 26 oktober 2015 aan dat er op dagelijkse basis ongeïdentificeerde lijken worden gevonden en dat deze moorden vaak lijken te zijn ingegeven door sektarische of politieke motieven. Het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken maakt van dit alles eveneens melding in het Ambtsbericht van april 2015. Het US Department of State verwijst hiernaar eveneens. Het voorgaande blijkt daarenboven uit een rapport van de Finnish Immigration Service van 29 april 2015. Verzoeker verwijst voorts naar een rapport van Amnesty International van 2014 en informatie van Human Rights Watch. De milities gebruiken hun strijd tegen IS om hun vervolging ten aanzien van de Soennieten nog op te drijven. De overheid en de internationale troepen kijken oogluikend toe. 'Musings on Iraq' sprak in mei 2015 over een grote toename van het aantal lichamen dat in Bagdad wordt gedumpt.

"Samengevat komt het er op neer dat het sektarisch geweld tegen soennieten in Bagdad steeds toeneemt. Soennieten zijn het slachtoffer van mishandelingen, uithuiszettingen, ontvoeringen en moorden. De Sjiitische milities hebben hechte banden met de Iraakse overheid en veiligheidsdiensten, en bemannen mee checkpoints. In totaal zijn er zo'n 200 check-points in Bagdad, waar gecontroleerd kan worden tot welke religieuze tak iemand behoort. Soennieten proberen hun religie te verbergen aan deze checkpoints, om niet in de problemen te komen. Een toenemend aantal soennieten wordt geëxecuteerd teruggevonden, waarbij de familie de lichamen niet durft op te halen uit schrik voor de sjiitische milities.

Ondanks hetgeen verwerende partij stelt in de bestreden beslissing, hebben deze intimidaties en moorden door sjiitische milities wel degelijk een impact op het leven van soennieten in Bagdad. Men kan niet simpelweg verwijzen naar het feit dat Bagdad een stad is van 7 miljoen inwoners, en een grote oppervlakte heeft. Van die 7 miljoen inwoners is 70% sjiitisch (zie COI Focus p. 5), die minder getroffen wordt door het geweld van de milities. De 29 % soennieten worden daarentegen specifiek geïsoleerd. Bij elke passage van één van de 200 check-points in de stad lopen ze het risico om het slachtoffer te worden van geweld, indien ze er niet in slagen om hun geloof succesvol te verbergen. Dit heeft wel degelijk een impact.

Op bescherming van de Iraakse autoriteiten moet de soennitische minderheid niet rekenen, zoals onder meer blijkt uit het eerder aangehaalde rapport van de Finnish Immigration Service (...)

Uit het bovenstaande blijkt niet enkel dat de Iraakse overheid geen bescherming kan bieden aan Soennieten tegen het geweld van de milities, maar dat de milities zelfs sterke banden hebben met de veiligheidsdiensten en het overheidsapparaat. Milities kunnen aanwezig zijn in politiestations en aan checkpoints. Vanwege hun sterke banden met de overheid, kunnen milities straffeloos mensenrechtenschendingen begaan tegen soennieten.

Het gaat zelfs zo ver dat de minister van Binnenlandse zaken (Mohammed Ghabbani) en de minister bevoegd voor mensenrechten (Mohammed Mahdi al-Bayati) prominente leden zijn van de Badr organisatie, hetgeen één van de sterkste sjiitische milities in Bagdad is. Dit illustreert heel duidelijk de wetteloosheid waarmee de milities te werk kunnen gaan.

Verwerende partij heeft op geen enkele manier rekening gehouden met al deze elementen. In haar bestreden beslissing schrijft zij wel dat soennitische burgers een groter risico lopen op meer individuele vormen van geweld die in Bagdad plaatsvinden, maar voerde verder geen enkel onderzoek omtrent dit risico. Nochtans bevat de COI focus waarop zij zich zelf baseert al voldoende aanwijzingen van deze mogelijke vervolging, en behoort het bovendien tot haar taak alle beschikbare informatie hieromtrent te raadplegen".

Vervolgens gaat verzoeker in op de actuele veiligheidssituatie in Bagdad. Uit de informatie van verweerder en bijkomende informatie blijkt dat de situatie in Bagdad nog steeds bedrevend is.

Verzoeker verwijst naar hetgeen gesteld wordt in de bestreden beslissing en in de informatie van verweerder. Hij leidt hieruit af dat er kanttekeningen gemaakt moeten worden bij de conclusies van verweerder. Het doel van het aanhoudende geweld is zoveel mogelijk slachtoffers maken en het hoog aantal slachtoffers toont aan dat dit doel bereikt wordt. Een vergelijking ten opzichte van de 'Breaking the Walls' campagne volstaat niet. Een verbetering ten opzichte van een (triest) verleden is immers niet afdoende om te oordelen of een regio veilig is. De cijfers in de informatie van verweerder zijn nog steeds – zelfs met mogelijke onder rapportering – erg hoog. Bovendien bevat deze informatie niet de meest recente cijfers. Uit recente cijfers blijkt dat er geen sprake is van een daling van het aantal slachtoffers in Irak in het algemeen en in Bagdad in het bijzonder.

Verzoeker verwijst naar cijfers van de website www.iraqbodycount.org. Tevens geeft hij een tabel weer van het maandelijkse aantal burgerdoden in Bagdad van 2008 tot 2016. Ook Iraq Body Count wijst, net

als de informatie van verweerder, op het risico van onder rapportering. Daarnaast is het aantal gewonden van belang. Volgens 'Musings on Iraq' zijn dit er in 2015 maar liefst 18 192, naast 17 339 burgerdoden. Verder gaf 'Musings on Iraq' begin november 2015 in een bericht aan dat Bagdad opnieuw het hoofddoel van IS is. UNAMI gaf in een bericht van 1 februari 2016 aan dat er sprake is van een sterke stijging van het aantal burgerslachtoffers en Bagdad werd daarbij het zwaarst getroffen. Dat IS nog vernietigend kan toeslaan in Bagdad, blijkt voorts uit een aanslag van 28 februari 2016 waarbij zeventig doden en meer dan honderd gewonden vielen. De objectieve elementen die verweerder aanhaalt in de bestreden beslissing en in het licht waarvan volgens verweerder de cijfers moeten worden beoordeeld kunnen de hoger aangehaalde, dramatische cijfers niet relativiseren.

Verzoeker vervolgt:

"Uit de COI Focus blijkt dat de aanvallen hoofdzakelijk op burgers zijn gericht en erop gericht zijn zoveel mogelijk burgerslachtoffers te maken, dat het geweld het hele grondgebied van Bagdad treft en geen enkel stadsdeel, zelfs binnen een enkele week, eraan ontsnapt, dat er ongeveer 1000 slachtoffers per maand vallen.

Verder wordt als "objectief element" aangehaald dat het openbaar leven in Bagdad niet is stilgevallen. De COI Focus stelt echter dat "zelfs tijdens de zwaarste golf van geweld in 2006 en 2007 (...) het openbare leven niet stil [viel]". Het feit dat momenteel het openbaar leven nog altijd niet is stilgevallen, kan dus geen argument zijn om te stellen dat Bagdad voor verzoeker veilig is. Immers in de periode 2006-2007 werd Bagdad door verwerende partij wél als onveilig beschouwd en zelfs toen ging het openbare leven door.

Frappant is ook dat de COI Focus stelt dat Bagdad over het algemeen goed scoort binnen Irak, "al valt het op dat het aantal schoolverlaters omwille van een moeilijke en onveilige weg naar school hoger ligt dan in andere provincies."

Verwerende partij haalt in de bestreden beslissing verder aan dat de Iraakse autoriteiten nog de politieke en administratieve controle zouden hebben over Bagdad, als één van de argumenten waarom er voor verzoekster geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In het tweede onderdeel van dit verzoekschrift werd echte al uitgebreid aangetoond dat de feitelijke controle over Bagdad in handen is van Sjiiitische milities waarover de Irakese overheid weinig of geen controle heeft. Verzoeker kan niet rekenen op een effectieve bescherming door deze Sjiiitische milities, aangezien deze hem als soenniet net viseren".

Vervolgens citeert verzoeker omtrent het voorgaande uit de informatie van verweerder en uit bijkomende algemene informatie. Verzoeker begrijpt niet hoe men uit bovenstaande kan concluderen dat de situatie in Bagdad veilig zou zijn.

"Ook de terugkeer naar Bagdad wordt als verwerende partij gezien als een signaal dat Bagdad voor verzoeker veilig is. De bestreden beslissing stelt: "Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan worden beschouwd dat de situatie in Bagdad niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld."

Het aantal asielzoekers dat via IOM terugkeerde, wordt verduidelijkt in de COI Focus (p. 17):

(...)

Verwerende partij noemt die 'relatief hoog', maar lijkt hierbij uit het oog te verliezen dat deze cijfers moeten worden bekeken in het licht van het aantal asielaanvragen van Irakezen in dezelfde periode. In augustus 2015 dienden 2.167 Irakezen een asielaanvraag op het grondgebied in. Dit betrof het hoogste maandelijks aantal ooit van één bepaalde nationaliteit. In juli 2015 ging het om 887 aanvragen en in juni 2015 381. 186 Irakezen vroegen asiel aan in mei 2015, 69 in april, 96 in maart, 70 in februari en 120 in januari. In totaal dienden dus 3.976 Irakezen een asielaanvraag in op Belgisch grondgebied in de periode van januari tot augustus 2015. Dat er van dit aantal 47 de repatriëring naar Bagdad aanvroegen, is helemaal geen 'relatief hoog' aantal.

Hetzelfde geldt voor september 2015. De COI Focus meldt dat 97 personen via IOM een terugkeer naar Bagdad aanvroegen. Echter, in verhouding tot het aantal ingediende asielaanvragen, nl. 2.207, is dit geen cijfer waar eventueel conclusies kunnen uit getrokken worden.

Bovendien wordt niets gezegd over de beweegredenen van deze terugkeerders en wordt evenmin nagegaan of zij zich effectief opnieuw in Bagdad hebben gevestigd en dit op een veilige wijze."

Verweerder houdt er voorts geen rekening mee dat er weldegelijk inwoners Bagdad ontvluchten, hoewel dit blijkt uit de informatie van verweerder.

Veel van de IDP's afkomstig uit Bagdad willen terugkeren maar doen dit niet. Dit vormt een duidelijke indicatie voor de onveiligheid in de stad. Ook frappant is dat veel IDP's uit Bagdad terecht kwamen in

Anbar, één van de onveiligste provincies in Irak. Blijkbaar verkiezen zij het om daar te gaan wonen, hoewel daar een oorlogssituatie woedt. Dit illustreert dat Bagdad niet veilig is. Uit een artikel van 16 juni 2015 in The National genaamd *'Flight to safety – sunnis flee Baghdad for sanctuary in Iraqi Kurdistan'* blijkt eveneens dat mensen, vooral soennieten zoals verzoeker, Bagdad ontvluchten. Volgens verzoeker weegt dit alles zwaarder door dan het gegeven dat enkele tientallen Irakezen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Bagdad.

"Uit al de hierboven aangehaalde informatie blijkt duidelijk dat de actuele veiligheidssituatie in Bagdad moet worden gekwalificeerd als willekeurig geweld.

Verzoeker zou dan ook een reëel risico zou lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet"

2.1.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker de volgende stukken bij het verzoekschrift:

2. UNHCR, *Summary Conclusions on International Protection of Persons Fleeing Armed Conflict and Other Situations of Violence; Roundtable 13 and 14 September 2012, Cape Town, South Africa, 20 december 2012, para.8*, <http://www.refworld.org/docid/50d32e5e2.html>

3. UNHCR, Vanessa Holzer, *The 1951 Refugee Convention and the Protection of People Fleeing Armed Conflict and Other Situations of Violence, September 2012*, <http://www.refworld.org/docid/50474f062.html>

4. UNHCR, *Expert Meeting on Complementarities between International Refugee Law, International Criminal Law and International Human Rights Law: Summary Conclusions, July 2011*, <http://www.refworld.org/docid/4e1729d52.html>

5. Finnish Immigration Service, *'Security situation in Bagdad – the Shia militias'*, 29 april 2015, beschikbaar op http://www.migri.fi/download/61225_Security_Situation_in_Baghdad_-_The_Shia_Militias_29.4.2015.pdf?69658dcb1606d388

6. UNHCR, *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Iraq*, 31 mei 2012, , <http://www.refworld.org/docid/4fc77d522.html>

7. UNHCR, *UNHCR Position on Returns to Iraq*, 27 oktober 2014, p. 3, <http://www.refworld.org/docid/544e4b3c4.html>

8. UN Security Council, *First Report of the Secretary-General Pursuant to Paragraph 7 of Resolution 2233 (2015)*, 26 October 2015, S/2015/819, para 22, <http://www.refworld.org/docid/563719d14.html>

9. Buitenlandse Zaken Nederland, *Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak*, april 2015, p. 20, <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2015/04/16/ambtsbericht-veiligheidssituatie-in-irak>;

10. U.S. Department of State, *Iraq 2014 Human Rights Report*, p. 25-27 beschikbaar op: <http://www.state.gov/documents/organization/236812.pdf>;

11. Amnesty International, *Absolute Impunity: Militia Rule in Iraq*, 14 October 2014, pp. 4-5, <http://www.refworld.org/docid/54491b3b4.html>

12. Human Rights Watch, *Iraq: Pro-Government Militias' Trail of Death*, 31 juli 2014, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2014/07/31/iraq-pro-government-militias-trail-death>

13. Human Rights Watch, *For Iraq's Sunnis, Sectarian Militias Pose an Extra Threat*, 24 oktober 2014, beschikbaar op <https://www.hrw.org/news/2014/10/24/iraqs-sunnis-sectarian-militias-pose-extra-threat>

14. Human Rights Watch, *The Gangs of Iraq*, 4 november 2014, beschikbaar op <https://www.hrw.org/news/2014/11/04/gangs-iraq>

15. Human Rights Watch, *Iraq: Militias Escalate Abuses, Possibly War Crimes*, 15 februari 2015, beschikbaar op <https://www.hrw.org/news/2015/02/15/iraq-militias-escalate-abuses-possibly-war-crimes>

16. *Musings on Iraq, Continued Heavy Fighting in Iraq 2nd Week of May 2015*, 19 mei 2015, beschikbaar op: <http://musingsoniraq.blogspot.be/2015/05/continued-heavy-fighting-in-iraq-2nd.html>;

17. Iraq Body Count, *'Iraq 2015: a catastrophic normal. An overview of a year's violence'*, 1 Januari 2016, <https://www.iraqbodycount.org/analysis/numbers/2015/>

18. *Musings on Iraq, 'Over 51 000 casualties in Iraq in 2015'*, <http://musingsoniraq.blogspot.be/>

19. *Musings on Iraq, Violence in Iraq Levels Off*, 5 November 2015, <http://bit.ly/1jelx5o>

20. UNAMI, *'UN Casualty Figures for the Month of Januari 2016'*, http://www.uniraq.org/index.php?option=com_k2&view=item&id=5147:un-casualty-figures-for-the-month-of-january-2016&Itemid=633&lang=en;

21. Reuters, *'Twin suicide bombing kills 70 in Bagdad's deadliest attack this year'*, 29 februari 2016, <http://in.reuters.com/article/mideast-crisis-iraq-idINKCN0W206X> ;

22. BCHV, *Verslag contactvergadering van 15 september 2015*, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=Gxt2DvolXwQ%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>, p.2-4.

23. BCHV, *Verslag contactvergadering van 16 juni 2015*, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=pIVjub5Ce-w%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>, p.2.

24. BCHV, Verslag contactvergadering van 19 mei 2015, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=jltvdhlqD1A%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>, p.2.
25. BCHV, Verslag contactvergadering van 21 april 2015, http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=vd5bVi_9UVA%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL, p.2.
26. BCHV, Verslag contactvergadering van 10 maart 2015, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=qpLVwAgHI3g%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>, p.2.
27. BCHV, Verslag contactvergadering van 10 februari 2015, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=MWymgGCKtFU%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>, p.2;
28. Topical Note – Iraq: Security and internal displaced people in Anbar province, March 2015, http://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/topical_note._iraq_security_and_internally_displaced_people_in_anbar_province_0.pdf;
29. *The National*, Flight to safety – sunnis flee Baghdad for sanctuary in Iraqi Kurdistan, 16 juni 2015, beschikbaar op <http://www.thenational.ae/world/middle-east/flight-to-safety-sunnis-flee-baghdad-for-sanctuary-in-iraqi-kurdistan#page2>”

2.1.3. Verzoeker legt (op 24 mei 2016 per faxkopie en ter terechtzitting van 25 mei 2016 in origineel) door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stukken 11 en 13).

Waar hem het gebrek aan deze documenten wordt verwezen in de bestreden beslissing, legt verzoeker op heden een kopie met vertaling neer van de woonkaart van zijn vader en de rantsoenkaart van zijn gezin. Desgewenst kunnen de originelen op zitting worden getoond.

Verder haalt verzoeker een bijkomend vervolgingselement aan en legt hij ter staving hiervan stukken neer. Verzoeker legt een afdruk neer van dreigberichten die hij ontving van een voormalig asielzoeker in België die is teruggekeerd naar Irak. Hij ontmoette deze persoon enkele maanden geleden in Antwerpen. Deze persoon is lid van de sjiiitische milities en bedreigt verzoeker nu omwille van zijn soennitische afkomst. Verzoeker legt eveneens twee foto's van deze persoon neer.

Verzoeker wijst voorts op het Franstalige arrest nr. 165 616 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Hij stelt dat in dit arrest verschillende van zijn middelen worden overgenomen.

Verzoeker wijst verder op de redenen die Caritas International weergaf voor het terugkeren van personen naar Irak en Bagdad. Deze redenen werden opgesteld op basis van de redenen die door personen die terugkeerden werden gegeven ten aanzien van voormelde ngo.

Verder citeert verzoeker uit de bijkomende informatie bij de aanvullende nota van verwerende partij (zoals vermeld *sub* 2.2.). Uit de twee hierin aangehaalde aanvallen blijkt, gezien zulke aanvallen in 2015 niet plaatsvonden, dat er een stijging is ten opzichte van vorig jaar en kan niet worden gesteld dat dit uitzonderingen zijn. Bovendien blijkt uit de nieuwe COI Focus dat IS in Bagdad kiest voor een strategie van terreur door bomaanslagen. De aard van het geweld doet niet ter zake nu er sprake is van een groot aantal slachtoffers door willekeurig geweld. De nieuwe COI Focus wijst ook op nieuwe vormen van aanslagen, zoals zelfmoordvesten, gecoördineerde aanvallen met zulke vesten, zelfmoordvoertuigen en gewapende strijders. De informatie in de nieuwe COI Focus loopt slechts tot februari 2016. Volgens verzoeker is het algemeen bekend dat er de afgelopen weken bloedige aanslagen plaatsvonden. Het is gezien de volatiele situatie in Irak nodig om met de meest recente informatie rekening te houden. Daarom voegt verzoeker nog bijkomende informatie bij zijn aanvullende nota. Het betreft informatie van Musings on Iraq over de maanden februari, maart, april en mei 2016. Uit deze informatie blijkt dat er geen daling van het geweld is. Verder dient te worden gewezen op enkele zeer bloedige aanslagen in Bagdad van de afgelopen week, die het leven kostten aan meer dan honderd mensen.

2.2. Verweerder legt op 10 mei 2016 door middel van een aanvullende nota de volgende informatie neer: de COI Focus “*Irak, De veiligheidssituatie in Bagdad*” van 31 maart 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3.1. Artikel 48/2 van de vreemdelingenwet bepaalt op louter algemene wijze welke vreemdelingen als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus kunnen worden erkend.

Verzoeker preciseert niet en er kan niet worden ingezien hoe dit louter algemeen geformuleerde artikel *in casu* geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg wordt de schending van dit artikel niet dienstig aangevoerd.

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.4. In de bestreden beslissing wordt op omstandige, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom verzoeker de door hem en door zijn broer aangevoerde asielmotieven niet aannemelijk heeft gemaakt en waarom minstens niet kan worden aangenomen dat deze kaderden in een gerichte en permanente bedreiging jegens zijn persoon. In deze wordt gemotiveerd dat (i) op basis van de verklaringen van verzoeker en diens broer niet kan worden aangenomen dat zich een link vertoont tussen de drie aangevoerde incidenten; (ii) het feit dat zich sedert hun vertrek uit Irak geen nieuwe incidenten voordeden eveneens doet vermoeden dat er geen sprake is van een gerichte en permanente dreiging; (iii) hun reactie op zowel de eerste als de tweede dreigbrief bevreedend is; (iv) de voorgelegde documenten inzake de klacht die zij naar aanleiding van de tweede dreigbrief indienden in schril contrast staan met de nagenoeg totale afwezigheid van documenten over de moord op hun broer Mehdi en zij hiervoor geen afdoende verklaring boden; (v) zij een verregaande onwetendheid vertoonden over de moord op hun broer en hetgeen hierop volgde, zij nagenoeg niets deden om hierover meer te weten te komen en zij geen moeite deden om documenten te bekomen, hetgeen nog extra in de verf wordt gezet doordat hun burens hierover beter op de hoogte schijnen dan zichzelf; (vi) hun ouders en hun broer gewoon in Irak bleven; (vii) hoewel de dreigbrief aan diens huis werd afgeleverd en niemand met naam noemde, Abu M. en diens familie eveneens in Irak bleven en er geen problemen kenden; (viii) zij hun paspoorten niet neerlegden zonder voor het ontbreken van deze documenten een aannemelijke reden aan te reiken; (ix) de documenten in het administratief dossier (map 'documenten') aan dit alles geen afbreuk kunnen doen. Verzoeker onderneemt in het nochtans uitgebreide verzoekschrift niet de minste poging om de motieven die omtrent het voorgaande in de bestreden beslissing zijn opgenomen te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien deze door verzoeker in het geheel niet worden aangevochten of weerlegd, onverminderd gehandhaafd. Zij volstaan om te besluiten dat aan het door verzoeker aangevoerde asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Minstens volstaan zij om te besluiten dat verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat dit relaas zou kaderen in een systematische en persoonsgerichte vervolging jegens hem of zijn familieleden.

Verzoeker haalt daarnaast een bijkomend vervolgingselement aan in zijn aanvullende nota. Hij stelt dat hij door een lid van de sjiiitische milities wordt bedreigd omwille van zijn soennitische achtergrond. Aan dit bijkomend vervolgingselement kan echter niet het minste geloof worden gehecht. Aan de stukken die verzoeker ter staving hiervan bijbrengt kan geheel geen bewijswaarde worden gehecht. De afdruk van de dreigberichten kan eenvoudigweg worden gemanipuleerd. Bovendien kunnen deze dreigberichten van eenieder uitgaan. Op basis van de (foto's bij de) berichten kan niet worden besloten dat de berichten uitgaan van de persoon die afgebeeld wordt op de foto's van een persoon op een bankje en een persoon bij een tank. Los daarvan, kan bovendien niet worden nagegaan wie deze persoon zou zijn. Hoe dan ook kan uit de berichten en de foto's hoegenaamd niet worden afgeleid dat de hierop afgebeelde persoon daadwerkelijk een lid zou betreffen van de sjiiitische milities. Evenmin kan hieruit worden afgeleid dat deze persoon verzoeker wou willen vervolgen. Dit alles kan immers eenvoudigweg in scene zijn gezet door of op vraag van verzoeker.

Dit alles klemt nog des te meer nu verzoeker beweert dat hij door de betreffende persoon zou worden vervolgd omwille van zijn soennitische achtergrond terwijl dit op generlei wijze blijkt uit de neergelegde dreigberichten. Integendeel wordt hierin aangegeven dat hij wordt geviseerd omwille van het publiceren van bepaalde foto's.

De overige documenten bij verzoekers aanvullende nota (met name een woonkaart en een rantsoenkaart) werden afgeleverd in oktober 2015 en bevatten geen elementen die betrekking hebben op verzoekers voormelde asielaas of op het voormelde bijkomende vervolgingselement. Aldus kunnen zij geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Verzoeker laat voorts uitschijnen dat het loutere gegeven een soenniet van Bagdad te zijn zou volstaan om in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. Waar uit de door verzoeker aangevoerde informatie, de door verweerder neergelegde informatie en de informatie zoals opgenomen in het administratief dossier (map 'landeninformatie') blijkt dat de sjjiitische milities zich in Irak en Bagdad bezondigen aan bepaalde misbruiken en dat soennieten – vooral deze die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak en uit sommige van de zuidelijke voorsteden van Bagdad – een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van zulke misbruiken, kan echter worden opgemerkt dat uit deze informatie niet kan worden afgeleid dat de situatie in verzoekers land en regio van herkomst dermate ernstig zou zijn dat deze voor soennieten op zich het risico met zich zou brengen dat zij aldaar ingevolge hun loutere religieuze aanhang en aanwezigheid zouden dreigen te worden geviseerd of vervolgd. Daarenboven werd reeds hoger vastgesteld dat verzoeker geen aannemelijk asielaas ten berde bracht en hoe dan ook niet aantoonde dat dit relaas zou kaderen in een systematische en persoonsgerichte vervolging jegens hem of zijn familieleden. Derhalve zijn er in hoofde van verzoeker geen concrete aanwijzingen dat hij louter omwille van het feit dat hij soenniet is zou worden geviseerd of vervolgd in Bagdad.

Dit geldt nog des te meer nu verzoeker stamt uit een stam die niet (louter) tot het soennitische kamp gerekend wordt doch die ervoor gekend staat dat zij samen met de Iraakse autoriteiten en de sjjiitische milities het soennitische IS bevecht. Verzoeker verklaarde in dit kader: *“Destijds, die Jburi's werden geteld aan de soennitische kant, maar na de invasie van IS, begonnen de Jburi's tegen IS te vechten”* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS verzoeker, p.7). Het voorgaande vindt eveneens bevestiging in de verklaringen van verzoeker en diens broer. Zowel hun ouders, zus, broer, oom en twee tantes als abu M., een soenniet en ver familielid, verblijven immers nog steeds in Bagdad. Het merendeel woont aldaar in de overwegend, dan wel volledig soennitische Furat-wijk. Verzoeker en zijn broer maakten in hoofde van voormelde personen nergens ook maar enige melding van concrete, ernstige en geloofwaardige, aan hun religie gerelateerde problemen. Verzoeker zelf verklaarde, gevraagd naar de veiligheid van hun familieleden in Irak, bovendien uitdrukkelijk: *“Wij hebben geen problemen met andere mensen”*. Ook zijn broer verklaarde duidelijk dat hij en zijn familie benevens de hoger ongeloofwaardig bevonden vervolgingsfeiten nooit enig probleem kende; niet met personen en niet met milities (administratief dossier, gehoorverslag verzoeker, p.6-8, 17; gehoorverslag verzoekers broer, p.3-5, 7, 12, 17). Derhalve toont verzoeker geenszins *in concreto* aan dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst zou dreigen te worden geviseerd of vervolgd louter ingevolge zijn religie.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielaas aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om

aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker aangevoerde, de door verweerder neergelegde als de in het administratief dossier (map 'landeninformatie') opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvullen door guerrillastrijders plaats. Wel vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats. Hoewel IS de laatste maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten zeer uitzonderlijk blijven. Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins belegerd wordt door IS. Evenmin zijn er aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit. IS lijkt meer en meer onder druk te komen staan en het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad dan ook niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. Het aantal moorden is eind 2015 wel duidelijk afgenomen en is tussen december 2015 en maart 2016 niet terug gestegen.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad. Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Dat deze milities veel (feitelijke) macht genieten in Bagdad en zich bezondigen aan bepaalde misbruiken, wordt niet betwist doch doet aan deze vaststelling geen afbreuk. In dit kader kan bovendien worden opgemerkt dat reeds hoger werd vastgesteld dat verzoeker geenszins *in concreto* aannemelijk maakt dat of in welke omstandigheden hij in de negatieve aandacht zou dreigen te komen van deze milities. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

In het licht van het voorgaande kan nog worden herhaald dat verzoekers ouders, zus, broer, oom en twee tantes en abu M., overigens allen soennieten, nog in Bagdad vertoeven, dat in hun hoofde nergens ook maar enige melding werd gemaakt van concrete, ernstige en geloofwaardige problemen, dat verzoeker inzake hun veiligheid integendeel uitdrukkelijk verklaarde dat zij geen problemen hadden en dat ook verzoekers broer uitdrukkelijk verklaarde dat hij en zijn familie geen (geloofwaardige) veiligheidsproblemen kenden.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker in zijn aanvullende nota nog verwijst naar het Franstalige arrest nr. 165 616 van 12 april 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), blijkt dat voormeld arrest niet te verzoenen valt met het arrest 162 162 (FR) van 16 februari 2016 van de RvV. Arrest 162 162 werd gewezen door drie rechters (waaronder de voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de kamervoorzitter van de vijfde kamer) en baseert zich op dezelfde landeninformatie, *in casu* de "COI

Focus Irak, De veiligheidssituatie in Bagdad' van het Cedoca van 6 oktober 2015, als deze die werd voorgelegd in het dossier dat aanleiding gaf tot het vernietigingsarrest 165 616. Arrest 165 616 is tevens strijdig met arrest 157 161 (NL) van 26 november 2015, gewezen door drie rechters waaronder de kamervoorzitter van de vierde kamer, en dat ook de voormelde landeninformatie behandelde. Gelet op de arresten 162 162 (FR) en 157 161 (NL) geldt er eenheid van rechtspraak tussen de beide taalrollen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In deze omstandigheden kan de eenmalig afwijkende rechtspraak zoals gesteld in arrest 165 616 niet leiden tot een andere oordeelsvorming. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat de voorgaande analyse omtrent de situatie in Bagdad in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet niet louter op de voormelde COI Focus is gesteund, doch tevens op de informatie die in het kader van onderhavige beroepsprocedure werd aangevoerd door verzoeker en werd neergelegd door verweerder.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS